Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

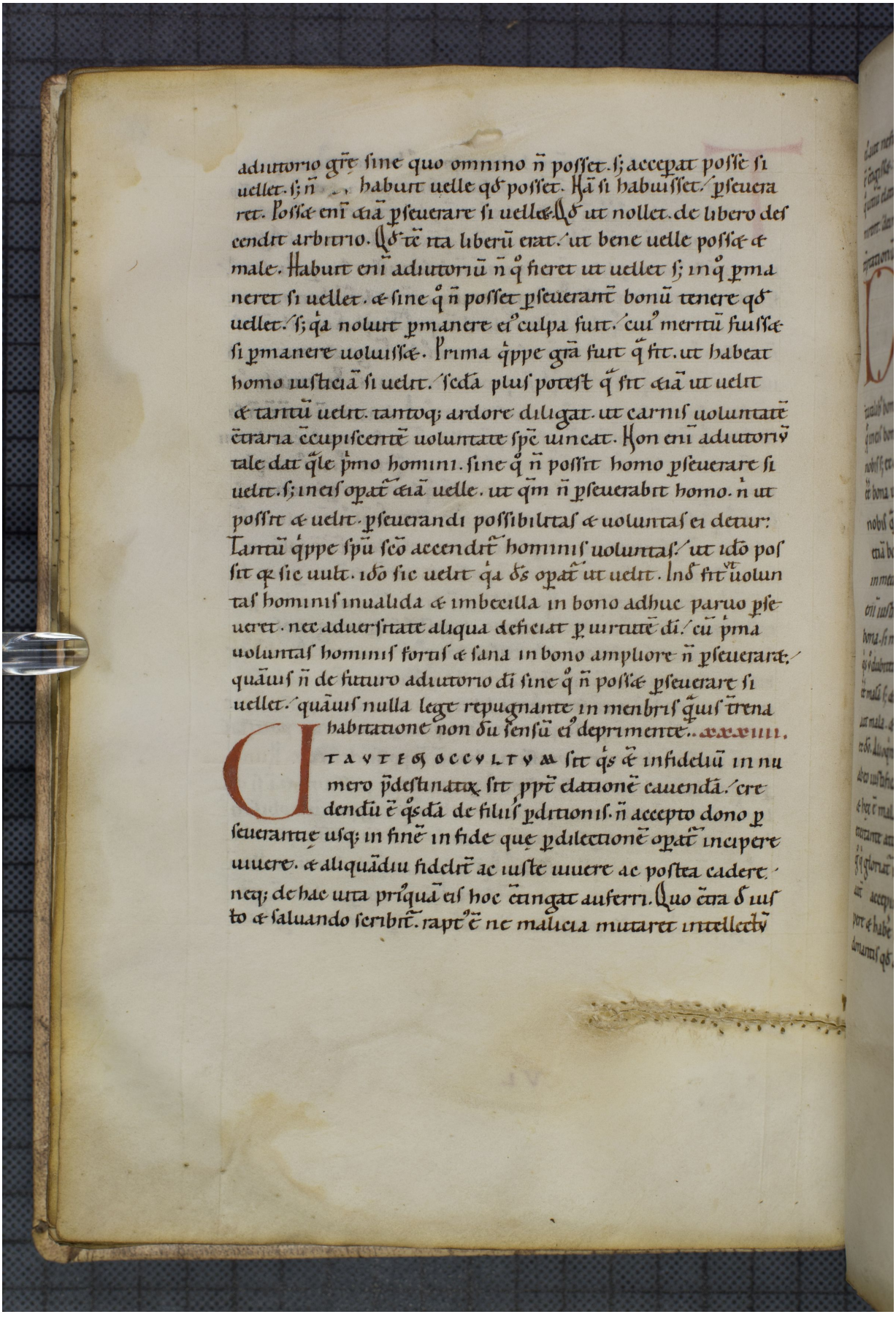

adiutorio gr̃e sine quo omnino n̄ posset. ſ; accepat posse si uellet. ſ; n̄ habuit uelle qđ posset. Hā si habuisset. pseuera ret. Posse enī ēiā pseuerare si uellet. Qđ ut nollet. de libero des cendit arbitrio. Qđ tē ita liberū erat. ut bene uelle posset & male. Habuit enī adiutoriū n̄ q̄ fieret ut uellet ſ; in q̄ pma neret si uellet. & sine q̄ n̄ posset pseuerantē bonū tenere qđ uellet. ſ; q̄a noluit pmanere ei culpa fuit. cui meritū fuisset si pmanere uoluisset. Prima q̄ppe grā fuit q̄ fit. ut habeat homo iusticiā si uelit. ſcđa plus potest q̄ fit ēiā ut uelit & tantū uelit. tantoq; ardore diligat. ut carnis uoluntatē ētraria ēcupiscentē uoluntate spē uincat. Hon enī adiutoriū tale dat q̄le pmo homini. sine q̄ n̄ possit homo pseuerare si uelit. ſ; ineſ opat ēiā uelle. ut q̄m n̄ pseuerabit homo. n̄ ut possit & uelit. pseuerandi possibilitas & uoluntas ei detur. Tantū q̄ppe spū sc̄o accendit hominis uoluntas. ut ideo pos sit & sic uult. ideo sic uelit q̄a ds opat ut uelit. Ins fit uolun tas hominis inualida & imbecilla in bono adhuc paruo pse ueret. nec aduersitate aliqua deficiat p uirtutē di. cui pma uoluntas hominis fortis & sana in bono ampliore n̄ pseuerabit. quāuis n̄ de futuro adiutorio di sine q̄ n̄ possit pseuerare si uellet. quāuis nulla lege repugnante in membris q̄uis trena habitatione non du sensū ei deprimente. xxxviii.

QUAVIS OCCVLTVM sit q̄s & infidelium in nu mero p̄destinatus. sit ppt̄ dationē cauendā. cre dendū ē q̄s dā de filiis p̄ditionis. n̄ accepto dono p seuerantie usq; in finē in fide que p̄dilectionē opat incipere uiuere. & aliquādiu fideliter ac iuste uiuere ac postea cadere. neq; de hac uita priquā ei hoc ēingat auferri. Quo ēita ds iusto & saluando scribit. rapt ē ne malicia mutaret intellectū